

Województwo

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Wójt Gminy Giby, działając na podstawie przepisów art. 14j § 1 i § 3 w zw. z art. 14b, 14c i art. 14k § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 poz. 613 ze zm.), w związku z art. 3 ust.1 pkt 4 lit.a ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016r.poz. 716 ze zm.-zwaną dalej u.p.o.l.) stwierdza, że stanowisko Wnioskodawcy- Województwa przedstawione we wniosku z dnia 15 grudnia 2016r. o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w przedmiocie ustalenia czy Województwo Podlaskie realizując zadania w zakresie telekomunikacji wynikających z art. 14 ustawy o samorządzie województwa, zobowiązane jest opłacać podatek od nieruchomości od budowli wchodzących w skład Sieci Szerokopasmowej Polski Wschodniej wybudowanej przez Województwo w związku z realizacją projektu pn. " Sieć Szerokopasmowa Polski Wschodniej – Województwa " – **jest prawidłowe.**

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 15 grudnia 2016r., Województwo zwróciło się, zgodnie z art. 14j § 1 ustawy Ordynacja podatkowa, o interpretację przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości dotyczącego infrastruktury pasywnej Sieci Szerokopasmowej Polski Wschodniej będącej w posiadaniu Województwa.

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny:

Województwo zakończyło prace przy budowie kluczowego dla Województwa Podlaskiego projektu pn.: „Sieć Szerokopasmowa Polski Wschodniej – województwo”. Projekt ten objęty był dofinansowaniem w ramach Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej na lata 2007-2013. Efektem jego realizacji jest wybudowana na terenie województwa podlaskiego światłowodowa sieć teleinformatyczna, której celem jest likwidacja wykluczenia cyfrowego, a w szczególności umożliwienie mieszkańcom, podmiotom publicznym oraz gospodarczym z terenu województwa korzystanie z konkurencyjnych usług teleinformatycznych oraz multimedialnych zasobów informacji i usług świadczonych elektronicznie. Wybudowana Sieć Szerokopasmowa Polski Wschodniej (SSPW) ma w założeniu przyspieszenie społecznego i ekonomicznego rozwoju województwa w tym Gminy Giby. Dostęp do usług szerokopasmowych z sieci SSPW jest uruchamiany za

pośrednictwem lokalnych operatorów telekomunikacyjnych. Za zawieranie umów z tymi operatorami na warunkach zatwierdzonych przez UKE miał być odpowiedzialny operator infrastruktury wyłoniony w konkurencyjnym postępowaniu przez Województwo . Właścicielem sieci pozostaje Województwo. Pomimo trzech przeprowadzonych postępowań nie złożono ważnych ofert we wszystkich trzech postępowaniach. Z uwagi na taki stan faktyczny Województwo Podlaskie zwróciło się do Komisji Europejskiej o zgodę na pełnienie funkcji operatora samodzielnie, aby sieć była wykorzystywana i osiągała zakładane cele projektu. Taką zgodę otrzymano pod warunkiem wystąpienia do KE o zmianę decyzji notyfikującej pomoc publiczną dla projektu SSPW. Przedmiotowa zmiana decyzji jest procedowana w chwili obecnej.

Działalność Województwa w zakresie telekomunikacji wykonywana jest zgodnie z ustawą o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych z dnia 7 maja 2010 r. (tekst jednolity Dz. U. z 2016, poz. 1537 z późn. zm.) na mocy Uchwały Sejmiku Województwa nr XLIV z dnia 23 sierpnia 2010 r. (kopia przedmiotowej uchwały stanowi Załącznik nr 2 do niniejszego wniosku). Województwo uzyskało wpis do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji niebędącą działalnością gospodarczą, potwierdzony zaświadczeniem znak OBI.WKT.6002.12.2016.3 o wpisie do rejestru jednostek samorządu terytorialnego, wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji z dnia 21 października 2016r. (kopia zaświadczenia stanowi Załącznik nr 3 do niniejszego wniosku).

Na podstawie umowy ramowej zatwierdzonej dla Województwa przez UKE, Województwo zawiera umowy ramowe dotyczące zasad współpracy z operatorami dostępowymi. Na podstawie umów ramowych operator dostępowy zawiera z Województwem umowy szczegółowe w celu realizacji konkretnych usług dostępowych.

W opisanym stanie faktycznym podatnik wnioskuje o wydanie przez organ podatkowy, interpretacji w zakresie podatku od nieruchomości, dotyczącej następującej kwestii:

Pytanie podatnika:

Czy Województwo , realizując zadania w zakresie telekomunikacji wynikających z art. 14 ustawy o samorządzie województwa, zobowiązane jest opłacać podatek od nieruchomości i budowli wchodzących w skład Sieci Szerokopasmowej Polski Wschodniej wybudowanych przez Województwo w związku z realizacją projektu „Sieć Szerokopasmowa Polski Wschodniej – Województwo „

Stanowisko podatnika:

W ocenie podatnika zgodnie z ustawą o podatkach i opłatach lokalnych z dnia 12 stycznia 1991 (tekst jednolity Dz. U. z 2016 poz. 716 z późn. zm.) (dalej ustawa PiOL) przedmiot opodatkowania stanowią:

- grunty;
- budynki lub ich części;
- budowle lub części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Użyte w Ustawie PiOL określenia oznaczają:

- budynek - obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach;
- budowla – obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem;
- grunty, budynki i budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej – grunty, budynki i budowle będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, z wyjątkiem budynków mieszkalnych oraz gruntów związanych z tymi budynkami, a także gruntów, o których mowa w art. 5 ust.1 pkt 1 lit. b, chyba że przedmiot opodatkowania nie jest i nie może być wykorzystywany do prowadzenia tej działalności ze względów technicznych;
- działalność gospodarcza – działalność, o której mowa w przepisach Prawo działalności gospodarczej z zastrzeżeniem ust. 2;

Zgodnie z art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej z dnia 2 lipca 2004 r. (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 1829 z późn. zm.) działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana handlowa, usługowa oraz poszukiwanie rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

Odnosnie sieci telekomunikacyjnych przyjmuje się, że są to obiekty budowlane w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 Prawo Budowlane (dalej Ustawa PrB), które nie mają cech budynku, a przez to są budowlami. Z dniem 17 lipca 2010r. weszła w życie ustawa z dnia

7 maja 2010 o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (tekst jednolity Dz. U.

z 2016, poz. 1537 z późn. zm.). Na jej mocy (art. 65) zmieniono brzmienie art. 3 pkt 3 Ustawy PrB przez umieszczenie w nim nowego rodzaju budowli, a mianowicie „obiekty liniowego”. Obiekt ten dodatkowo zdefiniowano w art. 3 pkt 3a Ustawy PrB. Jest nim obiekt budowlany, którego charakterystycznym parametrem jest długość, w szczególności droga wraz ze zjazdami, linia kolejowa, wodociąg, kanał, gazociąg, ciepłociąg, rurociąg, linia

i trakcja elektroenergetyczna, linia kablowa nadziemna i, umieszczona bezpośrednio w ziemi, podziemna, wał przeciwpowodziowy oraz kanalizacja kablowa, przy czym kable w niej zainstalowane nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego. Nie ma wątpliwości, że po wprowadzeniu nowej definicji, kable w kanalizacji kablowej nie są budowlą (urządzeniem budowlanym lub jego częścią) w rozumieniu prawa budowlanego. Zmiana ta, uwzględniając orzecznictwo sądowe, skutkuje tym, że kable umieszczone w kanalizacji kablowej nie będą podlegały opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Na gruncie powyższych definicji należy stwierdzić, że rurociągi teletechniczne Sieci Szerokopasmowej Polski Wschodniej, jako obiekt liniowy, zalicza się do budowli, o których mowa w Ustawie

PiOL.

Nie każda jednak budowla, zgodnie z Ustawą PiOL, ale tylko „związana z prowadzeniem działalności gospodarczej”, podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Zgodnie

z definicją zawartą w art. 1a ust. 1 pkt 3 Ustawy PiOL budowla związana z prowadzeniem działalności gospodarczej to budowla będąca w posiadaniu przedsiębiorcy, chyba że nie jest

i nie może być wykorzystywana do prowadzenia tej działalności ze względów technicznych. Budowlą związaną z prowadzeniem działalności gospodarczej nie musi już być taka, która służy prowadzeniu działalności; wystarczy, że jest w posiadaniu przedsiębiorcy (L.Etel, Podatek od nieruchomości, 2012). W orzeczeniu WSA z dnia 25 lutego 2010 roku i SA/Gd 940/09 stwierdzono, że kryterium kwalifikowania ww przedmiotów opodatkowania, jako „związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej” jest fakt posiadania nieruchomości przez przedsiębiorcę (co wynika z art. 1a ust. 1 pkt 3 Ustawy PiOL) i żadnej doniosłości prawnej nie ma okoliczność, czy ww przedmiot jest rzeczywiście wykorzystywany do prowadzenia tej działalności.

W tym kontekście należy uwzględnić fakt, iż Ustawodawca dokonał wyraźnego rozróżnienia pomiędzy przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi (prowadzącymi działalność gospodarczą) oraz jednostkami samorządu terytorialnego wykonującymi działalność w zakresie telekomunikacji, w celu zaspokojenia zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej (art. 3 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, tekst jednolity Dz. U. 2016, poz. 1537 z późn. zm.). Jednostka samorządu terytorialnego wykonuje taką działalność na podstawie uchwały organu stanowiącego (art. 3, ust. 5 ww Ustawy), zaś działalność ta należy do zadań własnych o charakterze użyteczności publicznej jednostki samorządu terytorialnego (art. 3, ust. 4 ww Ustawy). Odzwierciedleniem takiego stanu rzeczy jest utworzenie

i prowadzenie przez właściwy organ (Prezes UKE) rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji niebędącą działalnością gospodarczą, odrębnego od rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych (art. 5 ww Ustawy). Co więcej, zgodnie z ustawą o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, działalność w zakresie telekomunikacji prowadzona przez jst nie jest działalnością gospodarczą, o czym bezpośrednio przesądza art. 3 tej ustawy.

Zatem opodatkowanie budowli podatkiem od nieruchomości nastąpi jedynie wówczas, gdy budowla będzie związana z prowadzeniem działalności gospodarczej i będzie w posiadaniu przedsiębiorcy.

Odnosząc się do definicji działalności gospodarczej wskazanej powyżej należy stwierdzić,

iż Województwo : w ramach swoich działań nie prowadzi takiej działalności gospodarczej. Działania Województwa w zakresie telekomunikacji mieszczą się w zakresie realizacji jego zadań własnych. Województwo jako właściciel sieci i jednostka samorządu terytorialnego zarejestrowana w prowadzonym przez Urząd Komunikacji Elektronicznej rejestrze JST wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji niebędącą działalnością gospodarczą, nie jest równocześnie przedsiębiorcą. Z tego też względu, zdaniem wnioskodawcy na Województwie nie ciąży obowiązek podatkowy w zakresie infrastruktury Sieci Szerokopasmowej Polski Wschodniej jako budowli. Stąd też przy braku obowiązku podatkowego nie można przyjąć, iż Województwo będzie posiadało status podatnika od nieruchomości za budowle wchodzące w skład Sieci Szerokopasmowej

Polski Wschodniej. Nie ma zatem podstaw, do obciążenia Województwa podatkiem od nieruchomości za budowle wchodzące w skład Sieci Szerokopasmowej Polski Wschodniej wybudowanej na terenie województwa

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego uznaje się za prawidłowe.

Stosownie do treści art. 2 ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane: budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Ustawa zdefiniowała w art. 1a ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. pojęcie "gruntów, budynków i budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej" jako gruntów, budynków i budowli będących w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, z wyjątkiem budynków mieszkalnych oraz gruntów związanych z tymi budynkami, a także gruntów, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b, chyba że przedmiot opodatkowania nie jest i nie może być wykorzystywany do prowadzenia tej działalności ze względów technicznych.

Z kolei w treści art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. odnajdujemy definicję "budowli" rozumianej jako obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Zaś "działalność gospodarcza" to zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 4 u.p.o.l. działalność, o której mowa w przepisach Prawa działalności gospodarczej, z zastrzeżeniem ust. 2. Wspomniany przepis art. 1a ust. 2 u.p.o.l. stanowi, że za działalność gospodarczą w rozumieniu ustawy nie uważa się: 1) działalności rolniczej lub leśnej; 2) wynajmu turystom pokoi gościnnych w budynkach mieszkalnych znajdujących się na obszarach wiejskich przez osoby ze stałym miejscem pobytu w gminie położonej na tym terenie, jeżeli liczba pokoi przeznaczonych do wynajęcia nie przekracza 5.

Wspomniane wyżej przepisy u.p.o.l. wyraźnie odsyłają do przepisów innych ustaw. Po pierwsze, w zakresie definicji budowli do przepisów ustawy Prawo budowlane. Zaś w odniesieniu do pojęcia działalności gospodarczej do przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Zatem uzupełnienie przewidzianej w u.p.o.l. definicji budowli wymaga odwołania się do treści art. 3 pkt 3 ustawy Prawo budowlane, zgodnie z którym przez budowlę należy rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub

urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową. Zaś obiekt liniowy to - zgodnie z art. 3 pkt 3a u.p.o.l. - obiekt budowlany, którego charakterystycznym parametrem jest długość, w szczególności droga wraz ze zjazdami, linia kolejowa, wodociąg, kanał, gazociąg, ciepłociąg, rurociąg, linia i trakcja elektroenergetyczna, linia kablowa nadziemna i, umieszczona bezpośrednio w ziemi, podziemna, wał przeciwpowodziowy oraz kanalizacja kablowa, przy czym kable w niej zainstalowane nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego.

Wspomniany przepis wyraźnie wskazuje, że kable zainstalowane w kanalizacji kablowej nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego. Przytoczone wyłączenie należy rozumieć - zgodnie z jego brzmieniem - w najszerszym znaczeniu, to znaczy, że kable zainstalowane w kanalizacji kablowej nie tylko, że nie stanowią "budowli liniowej", ale w ogóle nie stanowią obiektu budowlanego, ani jego części ani też urządzenia budowlanego (nie są budowlą w ogólności). Wyłączenie kabli znajdujących się w kanalizacji kablowej z zakresu pojęcia budowli według przepisów u.p.b. powoduje takie same skutki w zakresie określenia terminu "budowla" w przepisach u.p.o.l. Tak więc na gruncie ustawy podatkowej kable umiejscowione w kanalizacji kablowej nie konstytuują pojęcia budowli i nie mogą podlegać opodatkowaniu. Tezę tę potwierdza stanowisko, jakie zajęł Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu postanowienia z dnia 5 czerwca 2013 r., sygn. akt SK 25/12 (publ. OTK-A, z. 5/2013 r., poz. 68). Umarzając postępowanie ze skargi konstytucyjnej i wyjaśniając powody umorzenia, Trybunał jednocześnie przypomniał, że od dnia 17 lipca 2010 r. znowelizowano ustawę - Prawo budowlane i zmieniono definicję budowli oraz dodano pojęcie "obektu liniowego". Jak zauważył Trybunał, "konsekwencją powyższej zmiany jest wyłączenie przez ustawodawcę z zakresu pojęcia "budowla" kabli, w tym również przewodów telekomunikacyjnych, zainstalowanych w kanalizacji kablowej, a tym samym - możliwości ich opodatkowania podatkiem od nieruchomości" (pkt II.3. uzasadnienia postanowienia). Przepis art. 3 pkt 3a u.p.b. w istocie przesądza, że budowlą jest kanalizacja kablowa, co należy odnieść także do kanalizacji kablowej stanowiącej element sieci telekomunikacyjnej. Kanalizacja ta jest więc budowlą również w rozumieniu u.p.o.l. Jednakże stosownie do treści art. 1a ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. budowla podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, o ile jest związana z prowadzeniem działalności gospodarczej.

W niniejszej sprawie należało zatem rozstrzygnąć, czy będąca budowlą kanalizacja kablowa jest w posiadaniu przedsiębiorcy bądź innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą. Działalnością gospodarczą jest - w

rozumieniu art. 2 u.s.w.g. - zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Jednocześnie art. 64 ust. 1 u.s.w.g. wskazuje, że jeżeli przepis odrębnej ustawy stanowi, że dany rodzaj działalności jest działalnością regulowaną w rozumieniu niniejszej ustawy, przedsiębiorca może wykonywać tę działalność, jeżeli spełnia szczególne warunki określone przepisami tej odrębnej ustawy i po uzyskaniu wpisu w rejestrze działalności regulowanej, z zastrzeżeniem art. 75.

Wspomniana ustawa odsyła zatem do przepisów kolejnej ustawy. W rozpatrywanym przypadku jest to w pierwszej kolejności art. 10 ust. 1 ustawy Prawo telekomunikacyjne, zgodnie z którym działalność telekomunikacyjna będąca działalnością gospodarczą jest działalnością regulowaną i podlega wpisowi do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, zwanego dalej "rejestrem". Wpisowi do rejestru podlega również działalność telekomunikacyjna prowadzona przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z państwa członkowskiego albo państwa, które zawarło ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, który czasowo świadczy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi na zasadach określonych odpowiednio w przepisach Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym albo w przepisach innej umowy regulującej swobodę świadczenia usług. Ponadto stosownie do treści art. 10 ust. 1a u.p.t. działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy o wspieraniu usług i sieci telekomunikacyjnych, niebędąca działalnością gospodarczą, prowadzona przez jednostkę samorządu terytorialnego, także w formie niewyodrębnionej w ramach jej osobowości prawnej, jak również w formie porozumienia, związku lub stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego, porozumienia komunalnego, spółki kapitałowej lub spółdzielni z udziałem jednostki samorządu terytorialnego wymaga uzyskania wpisu do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji. Powoływany przepis art. 3 ust. 1 u.w.u.r.s.t. stanowi, że jednostka samorządu terytorialnego może w celu zaspokajania zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej:

- 1) budować lub eksploatować infrastrukturę telekomunikacyjną i sieci telekomunikacyjne oraz nabywać prawa do infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych;
- 2) dostarczać sieci telekomunikacyjne lub zapewniać dostęp do infrastruktury telekomunikacyjnej;
- 3) świadczyć, z wykorzystaniem posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych, usługi na rzecz:
 - a) przedsiębiorców telekomunikacyjnych,

b) podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne,

c) użytkowników końcowych - w zakresie i na warunkach określonych w art. 6 i 7.

Artykuł 3 ust. 3 u.w.u.r.s.t. stanowi, że przy wykonywaniu działalności, o której mowa w ust. 1, mają zastosowanie przepisy o pomocy publicznej. Działalność, o której mowa w ust. 1, należy do zadań własnych o charakterze użyteczności publicznej jednostki samorządu terytorialnego (art. 3 ust. 4 u.w.u.r.s.t.). Jednostka samorządu terytorialnego wykonuje działalność, o której mowa w ust. 1, na podstawie uchwały organu stanowiącego (art. 3 ust. 5 u.w.u.r.s.t.). Jednocześnie art. 5 u.w.u.r.s.t. wskazuje, że działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, niebędącą działalnością gospodarczą, wykonuje się zgodnie z przepisami ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne, z tym że prowadzenie tej działalności przez jednostkę samorządu terytorialnego, także w formie niewyodrębnionej w ramach jej osobowości prawnej, jak również w formie porozumienia, związku lub stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego, fundacji, której fundatorem jest jednostka samorządu terytorialnego, porozumienia komunalnego, spółki kapitałowej lub spółdzielni z udziałem jednostki samorządu terytorialnego, wymaga uzyskania wpisu do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji. Nie ulega też wątpliwości, że podatnik spełnia wszystkie warunki wskazane w przepisach art. 3 u.w.u.r.s.t. Jako jednostka samorządu terytorialnego wybudował szerokopasmową sieć teleinformatyczną, której celem jest likwidacja wykluczenia informacyjnego, a w szczególności umożliwienie mieszkańcom, podmiotom publicznym oraz gospodarczym z terenu województwa, korzystanie z konkurencyjnych usług teleinformatycznych oraz multimedialnych zasobów informacji i usług świadczonych elektronicznie. Działalność ta jest wykonywana na mocy uchwały Sejmiku Województwa , stanowi pomoc publiczną oraz podatnik uzyskał wpis do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji.

Należy zauważyć, że przepisy art. 10 ust. 1 i art. 10 ust. 1a u.p.t. wyraźnie odróżniają działalność telekomunikacyjną sensu stricto zdefiniowaną normatywnie w treści art. 1 ust. 1 pkt 1 u.p.t. od działalności w zakresie telekomunikacji jednostek samorządu terytorialnego w rozumieniu art. 3 ust. 1 u.w.u.r.s.t., czego dowodem są odrębne rejestry przedsiębiorców telekomunikacyjnych i wspomnianych jednostek samorządu terytorialnego.

Do rejestru JST podlega wpisowi niegospodarcza działalność, określona w art. 3 ust. 1 w związku z art. 5 ustawy szerokopasmowej. Należy mieć też na uwadze to, że w art. 3 ust. 4 ustawy szerokopasmowej zostało rozstrzygnięte, że działalność określona w ust. 1 tego artykułu jest działalnością z zakresu zadań własnych o charakterze użyteczności publicznej. Jeżeli jednostka samorządu terytorialnego prowadzi

gospodarczą działalność telekomunikacyjną w formie niewyodrębnionej w ramach jej osobowości prawnej, a także w formie porozumienia lub porozumienia komunalnego, to jst powinna zgłosić tą działalność do rejestru PT. Jeżeli w taki sposób nie prowadzi gospodarczej działalności telekomunikacyjnej, a jedynie niegospodarczą działalność z art. 3 ustawy szerokopasmowej, to jst powinna zgłosić tą działalność do rejestru JST. Województwo , uzyskało od Prezesa UKE wpis do rejestru jednostek samorządu terytorialnego, wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji potwierdzony zaświadczeniem znak OBI.WKT.6002.12.2016.3 o wpisie do rejestru jednostek samorządu terytorialnego, wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji z dnia 21 października 2016r. , co niewątpliwie przesądza o tym, że działalność ta nie jest działalnością gospodarczą. W związku z tym, wnioskodawca nie prowadzi działalności gospodarczej i tym samym nie jest przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów o działalności gospodarczej. Wobec powyższego, należy wskazać, iż w przedmiotowej sprawie nie zostaną również spełnione przesłanki o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3 u.p.o.l., a tym samym brak jest podstaw do opodatkowania sieci telekomunikacyjnej należącej do Województwa .

Biorąc pod uwagę powyższe wyjaśnienia, stanowisko Województwa wyrażone we wniosku z dnia 15 grudnia 2016 r. należy uznać za prawidłowe.

Pouczenie:

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej. Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej .

Na niniejszą interpretację wnioskodawcy przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w , po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację do usunięcia naruszenia prawa. Wezwanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia, w którym Wnioskodawca dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu interpretacji. Termin do wniesienia skargi wynosi 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a w przypadku nie udzielenia odpowiedzi - 60 dni od dnia wezwania do usunięcia naruszenia prawa.

Otrzymują:

1. Województwo -

2.a/a

Handwritten signature in blue ink with red stamp "Województwo Jan Krąmiec".

